

Behandling af autoimmun leverbetændelse

Du er ramt af autoimmun leverbetændelse, også kaldet autoimmun hepatitis, og skal i en længerevarende medicinsk behandling.

Sygdom påvirker mennesker forskelligt, og behandling af sygdommen tilpasses den enkelte. Derfor er denne pjece en generel beskrivelse af, hvordan behandling af autoimmun leverbetændelse foregår. Din specifikke behandling kan afvige fra det forløb, der er beskrevet her.

Sådan virker medicinen

Vi behandler autoimmun leverbetændelse med binyrebarkhormonet Prednisolon og stoffet azathioprin. Begge lægemidler dæmper immunforsvaret, så det stopper med at angribe leveren.

Sådan foregår den medicinske behandling

Når diagnosen er stillet, vil vi forsøge at dæmpe immunforsvaret med medicin. I første omgang får du Prednisolon i en forholdsvis høj dosering, fx 40 mg om dagen. I de fleste tilfælde vil du få det bedre i løbet af få uger. Efterhånden som blodprøverne normaliseres, trapper du ned i Prednisolon-dosis. Ofte vil vi så begynde at give dig azathioprin, der også dæmper immunforsvaret, men har mildere bivirkninger end Prednisolon. På den måde sigter vi efter at give en behandling, som du bedst muligt kan tåle.

Når blodprøverne er blevet normale, har du det som regel godt. Det kan tage 3-6 måneder. Forandringerne i leveren er længere tid om at blive normale, og du skal derfor være indstillet på 2-3 års behandling, ofte mere. Har blodprøverne været normale i 2 år med en lille dosis medicin, vil vi forsøge en langsom udtrapning, hvor du først afslutter Prednisolon-behandlingen og derefter behandlingen med azathioprin.

Det kan betale sig at tage sig god tid, og udtrapningen varer ofte yderligere 1 år. Det er ikke alle patienter, der kan blive medicinfri. Nogle får tilbagefald, hver gang vi forsøger at trappe ud af medicinen, og for dem er livslang behandling med små doser med medicin ofte det bedste. Cirka 2/3 får tilbagefald efter udtrapningen. I de fleste tilfælde er det dog inden for det første ½ år. Du skal derfor gå til kontroller, også efter endt behandling.

Hvis behandlingen ikke virker

Hos ganske få patienter har den medicinske behandling ikke god effekt. I så fald kan vi forsøge med nyere midler til at dæmpe immunsystemet. På den måde kan man som regel også bringe de mere hårdnakkede tilfælde af autoimmun leverbetændelse under kontrol.

Sideløbende behandling

I visse tilfælde kan det være nødvendigt at give behandling for sukkersyge og forhøjet blodtryk på grund af bivirkningerne af medicinen.

Samtidig med behandlingen med Prednisolon skal du have kalktabletter med D-vitamin.

Fremtidsudsigter

Med medicinsk behandling vil langt størstedelen af patienterne blive fuldstændig raske med udsigt til et normalt liv. Der er dog en mindre del af patienterne, som trods behandling langsomt taber leverfunktionen, og i det lange løb kan levertransplantation blive nødvendig.

En meget stor del af de patienter, hvor den autoimmune leverbetændelse ikke kan behandles, vil udvikle skrumpelever og blive alvorligt kronisk syge.

Bivirkninger

Bivirkninger ved Prednisolon

Prednisolon kan give en række bivirkninger, som lyder voldsomme. Det drejer sig om rastløshed og søvnbesvær, høj appetit og øget vægt, udvikling af sukkersyge og blodtryksforhøjelse samt øget tab af kalk fra knoglerne. Det er imidlertid ikke alle, der får bivirkningerne, og man kommer hurtigt ned i doser, som næsten ingen bivirkninger giver.

Bivirkninger ved azathioprin

Kun få kan mærke, at de tager azathioprin, men vi vil altid tage blodprøver for at kontrollere, at specielt knoglemarven ikke påvirkes.

Alt i alt føler patienterne sig raske, mens behandlingen står på.

Kontakt og mere viden

Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte os. Vil du vide mere om autoimmun leverbetændelse, kan du eventuelt læse mere på patienthaendbogen.dk. Søg på: 'autoimmun hepatitis'.

Ambulatorium for Medicinske Mave- og Tarmsygdomme

Sekretær

Tlf. 97 64 08 72

Vi træffes bedst: Mandag – fredag 8.00 – 12.00

Sygeplejerske

Tlf. 97 64 07 74

Vi træffes bedst: Mandag – fredag 9.00 – 13.00

Hvad er autoimmun sygdom?

Kroppen har et immunforsvar, som bekæmper bakterier og virus og på den måde holder os raske. En gang imellem tager immunforsvaret fejl og kaster sig over ét af kroppens organer. Man får det, man kalder en autoimmun sygdom. Auto er latin for "selv", så autoimmun betyder "immun over for sig selv".

Hvad er autoimmun leverbetændelse?

Ved autoimmun leverbetændelse har immunforsvaret ved en fejltagelse besluttet sig for at forsøge at nedkæmpe leveren. Selvom der ikke er virus til stede, bliver resultatet en leverbetændelse, som ligner den, man får efter virusinfektioner. Den kan begynde akut med feber, ledsmerter, træthed og gulsot. I andre tilfælde kommer den mere snigende, og trætheden bliver det største symptom. Leverprøverne er høje, og der er ofte immunglobulinforhøjelse.

Der er særlige blodprøver, som kan styrke mistanken om autoimmun leverbetændelse. Er disse blodprøver positive, og har man udelukket andre mulige årsager til leversygdom, kan diagnosen autoimmun leverbetændelse stilles. I mange tilfælde skal der dog også tages vævsprøve fra leveren (biopsi).

Ved sygdom i leveren findes der såkaldte overgangsformer, som har træk af både autoimmun leverbetændelse og andre leversygdomme. Denne tilstand kan gøre det vanskeligere at stille en diagnose og vælge behandling.